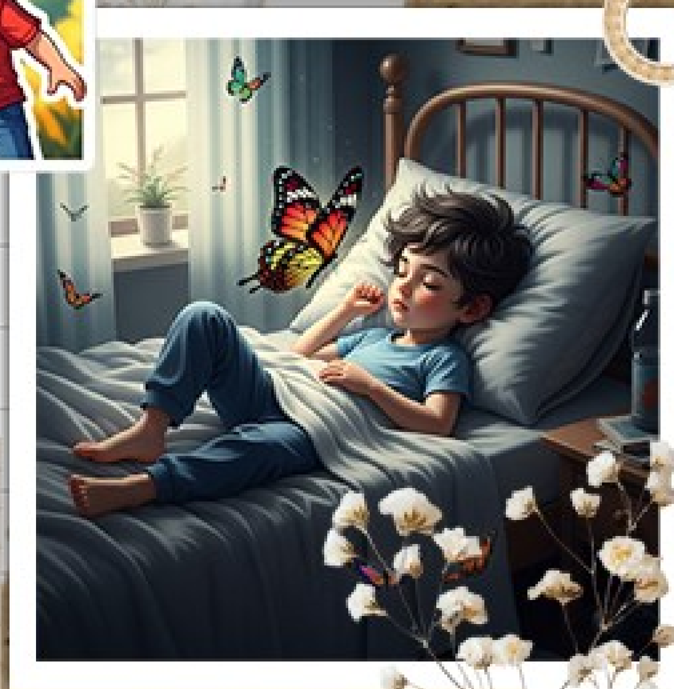

பட்டாம்பூச்சியின் பரிசு

உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம்

www.worldtamilacademy.com

உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம்

www.worldtamilacademy

சிட்டுக்குருவிகள் சத்தமிடும், குட்டிக்கரடிகள் தேன் குடிக்கும், குரங்குகள் மரக்கிளைகளில் தாவி விளையாடும் காட்டிற்கு அருகில் உள்ள ஒரு அழகான கிராமத்தில் குட்டிப் பையன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் பெயர் ஆதி. ஆதிக்கு ஏழு வயது. அவனுக்கு மிருகங்கள் என்றால் அலாதிப் பிரியம்.

ஒரு நாள் இரவு, ஆதி தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு மாயப் பட்டாம்பூச்சி அவன் கனவில் வந்தது. அது வண்ணமயமான இறக்கைகளுடன் மின்னியது. "ஆதி," என்று மெதுவாகச் சொன்னது பட்டாம்பூச்சி, "உனக்கு மிருகங்கள் என்றால் ரொம்பப் பிடிக்கும்னு எனக்குத் தெரியும்.

அதனால, தினமும் ஒரு விலங்குகளின் முடி கிடைக்கும்படி ஒரு மந்திரம் செய்யப்போறேன்." என்றது பட்டாம்பூச்சி. ஆதி ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்து போனான். மறுநாள் காலை ஆதி எழுந்ததும், அவனது தலைமுடி பளபளப்பாகவும் மென்மையாகவும் இருப்பதை உணர்ந்தான். அது ஒரு முயலின் ரோமம் போல இருந்தது! ஆதிக்கு ஒரே குதூகலம். அவன் தலையைத் தடவிப் பார்த்தான். "ம்ம்ம், இது ரொம்ப மிருதுவாக இருக்கு!" என்று சிரித்தான்.

அவன் பள்ளிக்குச் சென்றான். அங்கே அவனுடைய நண்பர்கள் ஆதியைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். "ஆதி, உன் முடி எவ்வளவு அழகா இருக்கு!" என்று அஞ்சலி சொன்னாள். ஆதிக்கு மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. முயலின் ரோமம் போல முடி இருந்ததால், அவனால் வேகமாக ஓட முடிந்தது. பள்ளியில் நடந்த ஓட்டப் பந்தயத்தில் அவன் முதல் பரிசு பெற்றான்.

மறுநாள் காலை, ஆதி எழுந்தபோது, அவனது தலைமுடி கோழி இறகுகள் போல ஆகிவிட்டதை உணர்ந்தான். அவை பளபளப்பாகவும், வானவில்லின் நிறங்களிலும் இருந்தன! ஆதிக்கு இன்னும் ஆச்சரியம். கோழி இறகுகள் போல முடி இருந்ததால், அவனால் பறவைகளைப் போல குதித்து குதித்து நடக்க முடிந்தது. மேலும், அவனுடைய தலைமுடி மிகவும் லேசாக இருந்ததால், காற்றில் கூடப் பறக்க முடிந்தது!

அன்று அவன் பாடப்புத்தகங்களை எடுக்க மறந்ததால், ஒரு குட்டித் தாவல் மூலம் ஜன்னல் வழியாக பறந்து சென்று எடுத்து வந்தான். எல்லோரும் அவனது இந்தச் செயலால் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

அடுத்த நாள், ஆதி எழுந்தபோது, அவனது தலைமுடி சிங்கத்தின் பிடரி போல மாறி இருந்தது. அடர்த்தியாகவும், பொன்னிறமாகவும் இருந்தது. ஆதிக்கு ஒரே பெருமை. சிங்கத்தின் பிடரி போல முடி இருந்ததால், அவனுக்கு நிறைய தைரியம் வந்தது. அன்று பள்ளியில் ஒரு புதிய மாணவன் வந்தான்.

அவன் ரொம்பவும் பயந்து போயிருந்தான். ஆதி அவனிடம் சென்று, "பயப்படாதே, நான் உனக்குத் துணையா இருக்கேன்!" என்று சொல்லி அவனை தைரியப்படுத்தினான்.

ஆதிக்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு புதிய மிருகத்தின் முடி வந்தது. சில சமயங்களில் ஒரு நாயின் பட்டுப் போன்ற முடி, சில சமயங்களில் ஒரு செம்மறியாட்டின் சுருண்ட முடி, சில சமயங்களில் ஒரு கரடியின் அடர்ந்த முடி. ஒவ்வொரு முடியுடனும் ஒரு புதிய சாகசம் காத்திருந்தது.

ஒரு நாள், ஆதிக்கு ஒரு பெரிய சந்தேகம் வந்தது. "நான் எப்படி மீண்டும் என்னுடைய பழைய தலைமுடிக்கு வருவேன்?" என்று யோசித்தான்.

அன்று இரவு, அதே மாயப் பட்டாம்பூச்சி அவன் கனவில் வந்தது. "ஆதி," என்று மெதுவாகச் சொன்னது, "மகிழ்ச்சியாக இரு. நீ கற்றுக்கொண்ட பாடங்களை மறக்காதே. அடுத்த நாள் காலை, உனது சொந்த முடி மீண்டும் வந்துவிடும். எப்போதும் நீயாகவே இரு. மற்றவர்கள் உன்னை எப்படி ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி கவலைப்படாதே."

மறுநாள் காலை ஆதி எழுந்தபோது, அவனது தலைமுடி மீண்டும் அவன் பழைய தலைமுடி போல இருந்தது. ஆதி மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்து போனான். இந்த அனுபவம் அவனுக்கு ஒரு முக்கியப் பாடத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தது. நாம் யார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதும், நம்மை நாமே நேசிப்பதும் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை அவன் புரிந்துகொண்டான்.

அன்றிலிருந்து ஆதி எப்போதும் தைரியமாகவும், தன்னம்பிக்கையுடனும் இருந்தான். அவனுக்கு இப்போது எந்த விலங்கின் முடியும் தேவையில்லை, ஏனென்றால் அவனுக்குத் தெரியும், அவன் தன்னுடைய சொந்த தோற்றத்திலே ஒரு சூப்பர் ஹீரோ என்று!'

உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம்

www.worldtamilacademy.com